

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 23/02607

24. november 2023

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-634/21	<p>SCHUFA HOLDING</p> <p><u>Emne:</u> Det nationale råderum til at regulere privates behandling af personoplysninger (databeskyttelsesforordningens art. 6, stk. 2 og 3).</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p>	Udenrigsministeriet et Justitsministeriet	Dom	07.12.23

	<p>1. Skal artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, EUT 2016, L 119, s. 1[, berigtiget i EUT 2018, L 127, s 2]) fortolkes således, at allerede en automatisk udarbejdelse af en sandsynlighedsværdi om en registerets evne til at tilbagebetale et lån udgør en afgørelse, der alene er baseret på automatisk behandling, som har retsvirkning eller på tilsvarende vis betydeligt påvirker den pågældende, hvis denne værdi, som er beregnet ved hjælp af personoplysninger om den pågældende, af den dataansvarlige videregives til en dataansvarlig tredjemand, og denne tredjemand anvender denne værdi som det afgørende grundlag for sin beslutning om at indgå, gennemføre eller afslutte et aftaleforhold med den pågældende?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 6, stk. 1, og artikel 22 i forordning (EU) 2016/679 (generel forordning om databeskyttelse) fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter anvendelsen af en sandsynlighedsværdi – i det foreliggende tilfælde vedrørende en fysisk persons betalingssevne og betalingsvilje under inddragelse af oplysninger om fordringer – vedrørende en bestemt fremtidig adfærd for en fysisk person med henblik på beslutningen om at indgå, gennemføre eller afslutte et aftaleforhold med denne person (scoring) kun er lovlig, hvis visse yderligere betingelser, som er nærmere beskrevet i begrundelsen for forelæggelsen, er opfyldt?</p>			
C-45/23 forenet med	<p>MS Amlin Insurance</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p>	Udenrigsministeri et Justitsministeriet	MF	07.12.2 3

C-771/22)	Skal artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF fortolkes således, at den heri foreskrevne garanti for, at alle betalinger foretaget af eller på vegne af rejsende refunderes, også gælder, når den rejsende opsiger aftalen om pakkerejsen på grund af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i dette direktivs artikel 12, stk. 2, og rejsearrangøren – efter at aftalen om pakkerejsen er blevet opsagt af denne grund, men før disse beløb er blevet refunderet til den rejsende – erklæres insolvent, hvorved den rejsende lider et økonomisk tab og dermed bærer en økonomisk risiko i tilfælde af rejsearrangørens insolvens?	Erhvervsministeri et		
-----------	---	-------------------------	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Sags- type	Proce- s- skridt	Dato
C-148/22	Commune d'Ans <u>Spørgsmål:</u> 1) Kan artikel 2, stk. 2, litra a) og b), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at den tillader en	Beskæftigelse sministeriet Miljøministeri et Fødevarerminis- teriet	O- sag	Dom	28.11. 23

	<p>offentlig administration at tilrettelægge et fuldstændig neutralt administrativt miljø og følgelig at forbyde alle ansatte at bære symboler på overbevisninger, uanset om disse ansatte er i direkte kontakt med borgerne eller ej?</p> <p>2) Kan artikel 2, stk. 2, litra a) og b), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at den tillader en offentlig administration at tilrettelægge et fuldstændig neutralt administrativt miljø og følgelig at forbyde alle ansatte at bære symboler på overbevisninger, uanset om disse ansatte er i direkte kontakt med borgerne eller ej, selv om dette neutrale forbud synes at berøre et flertal af kvinder og derfor kan udgøre en skjult forskelsbehandling på grund af køn?</p>				
T-513/20	<p>Asempre mod Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>— Europa-Kommissionens afgørelse C(2020) 3108 final af 14. maj 2020 om statsstøtte SA.50872 (2020/NN) — Kompensation til Correos for befordringspligten, 2011-2020, annulleres.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Energistyrelsen	O-sag	Dom	29.11.23
Forenede sager C-228/21, C-254/21, C-297/21, C-315/21 og C-328/21	<p>Ministero dell’Interno m.fl.</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Skal artikel 4 i forordning (EU) nr. 604/2013 fortolkes således, at det i den klage, der i overensstemmelse med forordningens artikel 27 kan indgives over en afgørelse om overførsel, som en medlemsstat har truffet efter proceduren i forordningens artikel 26 og på grundlag af tilbagetagelsespligten i henhold til forordningens artikel 18, stk. 1, litra b), kun er muligt at påberåbe sig, at den</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	30.11.23

	<p>medlemsstat, der har truffet afgørelsen om overførsel, ikke har udleveret den i forordningens artikel 4, stk. 2, fastsatte informationsfolder?</p> <p>2) Skal forordningens artikel 27, sammenholdt med 18. og 19. betragtning til samt artikel 4 i forordningen, fortolkes således, at en domstol som et effektivt retsmiddel i tilfælde af konstateret tilsidesættelse af de i artikel 4 fastsatte forpligtelser har pligt til at beslutte at annullere afgørelsen om overførsel?</p> <p>3) Såfremt spørgsmål 2) besvares benægtende, skal forordningens artikel 27, sammenholdt med 18. og 19. betragtning til samt artikel 4 i forordningen, da fortolkes således, at en domstol som et effektivt retsmiddel i tilfælde af konstateret tilsidesættelse af de i artikel 4 fastsatte forpligtelser har pligt til at vurdere relevansen af denne tilsidesættelse i lyset af de af klageren anførte omstændigheder og kan stadfæste afgørelsen om overførsel i alle situationer, hvor der ikke fremkommer grunde til at træffe en afgørelse om overførsel med andet indhold?</p>				
C-270/22	<p>Ministero dell'istruzione et INPS</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Skal de nationale bestemmelser vedrørende opgørelse af underviseres karriereforløb undlades anvendt i kraft af Domstolens dom i Motter-sagen, såfremt de »reelt« ikke er gunstigere for en underviser, som har været vikar, end opgørelsen af karriereforløbet i medfør af artikel 485 i lovdekret nr. 297/1994 og dertil relaterede bestemmelser? Eller har Domstolen i Motterdommen fastslået på generel og abstrakt vis, dvs. med hensyn til ethvert konkret tilfælde, at opgørelsen af karriereforløbet i medfør af</p>	Beskæftigelse sministeriet	O-sag	Dom	30.11.23

	<p>de nationale bestemmelser er forenelig med § 4, således at de nationale retter ikke kan undlade at anvende artikel 485 i lovdekret nr. 297/1994 og dertil relaterede bestemmelser, fordi de er blevet konstateret værende forenelige med [EU]-retten?</p> <p>2) Subsidiært (dvs. såfremt det foregående præjudicielle spørgsmål besvares med, at EU-retten foreskriver, at artikel 485 selektivt undlades anvendt, idet den skal opfattes som en »gunstigere« bestemmelse) spørges: Skal § 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999 og er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43), fortolkes således, at den nationale ordning – med hensyn til fastsættelse af ancienniteten ved tidsbegrænset ansættelse af en fastansat underviser – skal ligestille midlertidige ydelser udført af undervisere med tidsbegrænset ansættelse, uden en minimumstærskel for relevansen af antallet af arbejdsdage i hvert skoleår? Eller anses en national ordning, der udelukker relevansen af ydelser af midlertidig karakter udført af undervisere med tidsbegrænset ansættelse (kortvarige og lejlighedsvis vikariater), såfremt disse ydelser ikke i hvert skoleår er blevet ydet i mindst 180 dage eller fra den 1. februar og indtil afgivelsen af årskarakterer ved skoleårets afslutning (artikel 11, stk. 14, i lov nr. 124/1999, som bestemmer: »Stk. 1 i artikel 489 i den konsoliderede udgave af loven skal opfattes således, at en undervisningsperiode i egenskab af ikkefastansat underviser fra og med skoleår 1974-1975 anses for et fuldstændigt skoleår, hvis den har varet i</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>mindst 180 dage, eller hvis tjenesteperioden er blevet tilbagelagt uden afbrydelse fra den 1. februar og indtil afgivelsen af årskarakterer ved skoleårets afslutning«), omvendt for at være forenelig med § 4?</p> <p>3) Mere subsidiært (dvs. såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares med, at EU-retten foreskriver, at artikel 485 selektivt undlades anvendt, idet den skal opfattes som en »gunstigere« bestemmelse) spørges: Foreskriver ovennævnte § 4, at de tjenesteperioder, der er tilbagelagt inden for rammerne af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i et antal timer, som er lavere end det for tidsbegrænsede stillinger fastsatte, tillægges samme relevans i forbindelse med fastsættelse af anciennitet, når de berørte undervisere er blevet fastansat; i modsat fald spørges: Hvilket minimumsantal af timer (eksempelvis i en tidsbegrænset deltidsansættelse) er påkrævet i medfør af § 4, for at den nationale ordning foretager en sådan anerkendelse?</p> <p>Ud fra et andet og omvendt perspektiv spørges derfor: Er en national ordning, der udelukker relevansen – med henblik på at anerkende den inden fastansættelse indtjente anciennitet – af fastansatte undviseres tjenesteperioder tilbagelagt inden for et timeansættelsesforhold med færre timer end minimumsantallet af ugentlige timer for en sammenlignelig underviser med deltidsansættelse, forenelig med ovennævnte § 4?</p> <p>Endnu mere subsidiært, afhængigt af besvarelsen af det ovennævnte delspørgsmål, spørges: Er en national ordning, der fastsætter en relevans »pro rata temporis« – med henblik på at anerkende den inden fastansættelse indtjente anciennitet – af</p>				
--	---	--	--	--	--

	fastansatte underviseres tjenesteperioder tilbagelagt inden for et timeansættelsesforhold med færre timer end minimumsantallet af ugentlige timer for en sammenlignelig underviser med deltidsansættelse, forenelig med ovennævnte § 4?				
C-540/22	<p>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Omfatter den i artikel 56 og 57 TEUF garanterede ret til fri udveksling af tjenesteydelser en af denne ret afledt opholdsret i en medlemsstat til tredjelandsarbejdstagere, som må beskæftiges i denne medlemsstat af en tjenesteyder, der er etableret i en anden medlemsstat?</p> <p>2. I benægtende fald, er artikel 56 TEUF til hinder for, at der i det tilfælde, hvor tjenesteydelsen varer længere end tre måneder, skal søges om opholdstilladelse for hver enkelt arbejdstager ud over en simpel anmeldelsespligt for tjenesteyderen?</p> <p>3. I benægtende fald, er artikel 56 TEUF til hinder for</p> <p>a. en national lovbestemmelse, hvorefter gyldigheden af en sådan opholdstilladelse uanset tjenesteydelsens varighed ikke må andrage mere end to år?</p> <p>b. at gyldigheden af en sådan opholdstilladelse begrænses til den varighed af en arbejds- og opholdstilladelse, der gælder i tjenesteyderens etableringsstat?</p> <p>c. at den lovbestemte afgift pr. (forlængelses)ansøgning er den samme som af giften for en normal arbejdstilladelse til en tredjelandsstatsborger men femgange højere end den lovbestemte afgift for et bevis for lovligt ophold som EUborger?</p>	Udenrigsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Beskæftigelsesministeriet Erhvervsstyrelsen	O-sag	GA	30.11.23

<p>C-454/21 P</p>	<p>Luxembourg m.fl. mod Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Det fastslås, at nærværende appel kan antages til realitetsbehandling, og at der er grundlag herfor.</p> <p>—Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 12. maj 2021 ide forenede sager T-516/18 og T-525/18, Luxembourg og EngieGlobal LNG Holding m.fl. mod Kommissionen, ophæves.</p> <p>—Der træffes endelig afgørelse vedrørende realiteten i overensstemmelse med artikel 61 i statuten for Domstolen og principalt gives Engie medhold i de påstande, som dette selskab nedlagde i første instans, eller subsidiært annulleres artikel 2 i Kommissionens afgørelse (EU) 2019/421 af 20. juni 2018 om statsstøtte SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN) iværksat af Luxembourg til fordel for Engie (EUT 2019, L 78, s. 1), for så vidt som den pålægger en tilbagesøgning af støtten.</p> <p>—Subsidiært hjemvises sagen til Retten.</p> <p>—Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	<p>Energistyrelse n</p>	<p>O- sag</p>	<p>Dom</p>	<p>05.12. 23</p>
<p>C-807/21</p>	<p>Deutsche Wohnen</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 83, stk. 4-6, i databeskyttelsesforordningen fortolkes således, at den inkorporerer det funktionelle virksomhedsbegreb, som findes i artikel 101 TEUF og 102 TEUF, og princippet om den funktionelle enhed i national ret med den konsekvens, at en bødesag under udvidelse af princippet om den juridiske enhed, som ligger til grund for § 30 i Gesetz über Ordnungswidrigkeiten (lov om administrative forseelser), kan føres direkte mod en virksomhed, og bødepåleggelsen ikke kræver konstatering af en overtrædelse, som er</p>	<p>Justitsministeriet</p>	<p>O- sag</p>	<p>Dom</p>	<p>05.12. 23</p>

	<p>begået af en fysisk og identificeret person, eventuelt under opfyldelse af alle subjektive og objektive kriterier for overtrædelsen?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 4-6, fortolkes således, at virksomheden skal have begået overtrædelsen, som er formidlet gennem en medarbejder, culpøst (jf. artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82), eller er det i princippet tilstrækkeligt for at pålægge virksomheden en bøde, at en objektiv tilsidesættelse af en pligt kan tilregnes denne (»strict liability«)?</p>				
C-128/22	<p>NORDIC INFO</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 2, 4, 5, 27 og 29 i unionsborgskabsdirektiv 2004/38, der gennemfører artikel 20 og 21 TEUF, fortolkes således, at de ikke er til hinder for en ordning i en medlemsstat (in casu i henhold til artikel 18 og 22 i Ministerieel Besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (ministeriel bekendtgørelse af 30. juni 2020 om hasteforanstaltninger til begrænsning af spredning af COVID-19), som ændret ved henholdsvis artikel 3 og 5 i ministeriel bekendtgørelse af 10. juli 2020), der som en generel ordning:</p> <p>– pålægger belgiske statsborgere og deres familiemedlemmer samt unionsborgere, der opholder sig på belgisk område og deres familiemedlemmer, et principielt udrejseforbud med hensyn til ikke nødvendige rejser fra Belgien til lande inden for EU og Schengenzone, som i henhold til en</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Sundhedsministeriet	O-sag	Dom	05.12.23

	<p>farvekode udarbejdet på grundlag af epidemiologiske data er farvet røde, – pålægger ikke belgiske EU-borgere og deres familiemedlemmer (uanset om de har opholdstilladelse på belgisk område) indrejsebegrænsninger (såsom karantæne og tests) med hensyn til ikke nødvendige rejser fra lande inden for EU og Schengenzone, som i henhold til en farvekode udarbejdet på grundlag af epidemiologiske data er farvet røde?</p> <p>2. Skal artikel 1, 3 og 22 i Schengen-grænsekodeksen fortolkes således, at de ikke er til hinder for en ordning i en medlemsstat (in casu i henhold til artikel 18 og 22 i ministeriel bekendtgørelse af 30. juni 2020 om hasteforanstaltninger til begrænsning af spredning af COVID-19, som ændret ved henholdsvis artikel 3 og 5 i ministeriel bekendtgørelse af 10. juli 2020), som indeholder et udrejseforbud med hensyn til ikke nødvendige rejser fra Belgien til lande inden for EU og Schengenzone og et indrejseforbud fra disse lande til Belgien, som ikke alene kan kontrolleres og sanktioneres men også håndhæves ex officio af ministeren, borgmesteren og politimesteren?</p>				
T-48/22	<p>Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u> Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/2020 annulleres, for så vidt som den udelukker udgifter, som Den Tjekkiske Republik har afholdt, for i alt 43 470 836,30 EUR. Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Fødevareministeriet	O-sag	Dom	06.12.23
C-830/21	<p>Syngenta Agro</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	07.12.23

	<p>1. Skal artikel 1 i forordning (EU) nr. [54]7/2011, sammenholdt med nr. 1), litra b), i bilag I hertil, fortolkes således, at navn og adresse på indehaveren af godkendelsen fra den oprindelsesmedlemsstat, hvorfra plantebeskyttelsesmidlet er blevet importeret, i tilfælde af parallelimport af et plantebeskyttelsesmiddel skal angives på emballagen i forbindelse med salg i en anden medlemsstat?</p> <p>2. Skal artikel 1 i forordning (EU) nr. [54]7/2011, sammenholdt med nr. 1), litra f), i bilag I hertil, fortolkes således, at der i tilfælde af parallelimport af et plantebeskyttelsesmiddel er pligt til at angive det af producenten oprindeligt tildelte batchnummer uændret på emballagen, eller er det i overensstemmelse med den nævnte bestemmelse, at parallelimportøren fjerner det oprindelige batchnummer og i stedet anbringer sit eget identifikationsnummer på emballagen, hvis parallelimportøren fører et register, af hvilket de af parallelimportøren benyttede varepartinumres overensstemmelse med de batchnumre, som indehaveren af godkendelsen af det plantebeskyttelsesmiddel, som skal importeres parallelt, har benyttet, fremgår?</p>				
Forenede sager C-26/22 og C-64/22	<p>SCHUFA Holding</p> <p>1. Skal artikel 77, stk. 1, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, herefter »databeskyttelsesforordningen«) (EUT 2016, L 119, s. 1) forstås således, at</p>	Miljøministeriet Fødevareministeriet Justitsministeriet	O-sag	Dom	07.12.23

	<p>tilsynsmyndighedens resultat, som denne meddeler den registrerede,</p> <p>a) har karakter af en afgørelse af et andragende? Dette med den konsekvens, at domstolsprøvelsen af en klageafgørelse truffet af en tilsynsmyndighed i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 78, stk. 1, principielt er begrænset til, om myndigheden har behandlet klagen, undersøgt klagens genstand i rimeligt omfang og underrettet klageren om resultatet af undersøgelsen,</p> <p>eller</p> <p>b) skal forstås som en realitetsafgørelse truffet af en myndighed? Dette med den konsekvens, at domstolsprøvelsen af en klageafgørelse truffet af en tilsynsmyndighed i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 78, stk. 1, fører til, at domstolen skal prøve realitetsafgørelsens fulde indhold, idet tilsynsmyndigheden i det konkrete tilfælde – f.eks. hvis skønnet reduceres til nul – af domstolen også kan blive forpligtet til en konkret foranstaltning som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 58</p> <p>2. Er en opbevaring af oplysninger hos et privat kreditoplysningsbureau, hvor personoplysninger fra et offentligt register såsom »nationale databaser« som omhandlet i artikel 79, stk. 4 og 5, i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (EUT 2015, L 141, s. 19) opbevares uden konkret anledning med henblik på at kunne give oplysning i tilfælde af en forespørgsel, forenelig med artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 12. december 2007 (herefter »chartret« – EUT 2007, C 303, s. 1)?</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>3a. Er private databaser (navnlig et kreditoplysningsbureaus databaser), som oprettes sideløbende med de statslige databaser, og hvori oplysningerne fra de statslige databaser (i den foreliggende sag insolvensbekendtgørelser) opbevares i længere tid, end det er reguleret inden for den snævre ramme i henhold til forordning 2015/848 sammenholdt med national ret, principielt lovlige?</p> <p>3b. Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende: Følger det af retten til at blive glemt i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 17, stk. 1, litra d), at disse oplysninger skal slettes, når den fastsatte behandlingstid for det offentlige register er udløbet?</p> <p>4. Såfremt databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f), kommer i betragtning som eneste retsgrundlag for opbevaring af oplysninger hos private kreditoplysningsbureauer med hensyn til de oplysninger, der også opbevares i offentlige registre, foreligger der da allerede en legitim interesse for et kreditoplysningsbureau, hvis dette uden konkret anledning overtager oplysningerne fra det offentlige register, for at disse oplysninger kan stå til rådighed i tilfælde af en forespørgsel?</p> <p>5. Må adfærdskodekser, som er godkendt af tilsynsmyndighederne i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 40 og indeholder frister for kontrol og sletning, som går ud over opbevaringsfristerne for offentlige registre, suspendere den afvejning, der skal finde sted i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f)?</p>				
C-329/22	<p>Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“</p>	Fødevareministeriet	O-sag	Dom	07.12.23

	<p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 29, stk. 3, andet punktum i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (herefter »forordning [EU] nr. 1305/2013«) fortolkes således, at den tillader en national retsforordning såsom artikel 11, stk. 5 (tidligere stk. 4), i Naredba No. 4 ot 24.2.2015 za prilagane na mjarka 11 »Biologitjno zemedelie« ot Programata za razvitie na selskite rajoni za perioda 2014-2020 (bekendtgørelse nr. 4 af 24.2.2015 om anvendelsen af foranstaltning 11 »Økologisk landbrug« under programmet for udvikling af landdistrikterne for perioden 2014-2020), som begrænser muligheden for økonomisk støtte til økologisk produktion under omlægningen til en periode, der ikke overskrider de minimale omlægningsperioder i henhold til artikel 36, stk. 1, artikel 37, stk. 1, og artikel 38 i Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5. september 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 29, stk. 3, andet punktum, i forordning (EU) nr. 1305/2013 da fortolkes således, at medlemsstaterne har beføjelse til ved lovgivning at fastlægge en maksimal periode for ydelse af støtte til omlægning til økologisk landbrug alene på grundlag af produktionstypen og ikke på</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>grundlag af de særlige omstændigheder ved det enkelte konkrete tilfælde?</p> <p>3. Hvorledes skal formuleringen »medlemsstaterne [kan] fastlægge en kortere indledende periode svarende til omlægningsperioden« (artikel 29, stk. 3, [andet] punktum, i forordning [EU] nr. 1305/2013) fortolkes? Anvendes begreberne »indledende periode« og »omlægningsperiode« synonymt, eller har de forskellige betydninger?</p>				
C-434/22	<p>Latvijas valsts meži</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Omfatter begrebet »projekt« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet også aktiviteter i et skovområde, der udføres med henblik på vedligeholdelse af infrastruktur til forebyggelse af brande i dette område i overensstemmelse med de krav til forebyggelse af brande, der er fastsat i den gældende lovgivning?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal aktiviteter, der udføres i et skovområde med henblik på vedligeholdelse af infrastruktur til forebyggelse af brande i dette område i overensstemmelse med de krav til forebyggelse af brande, der er fastsat i den gældende lovgivning, da anses for at være et projekt som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/49/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, der er direkte forbundet med eller nødvendigt for forvaltningen af området, således at det ikke er nødvendigt at gennemføre proceduren for vurdering af særlige bevaringsområder af</p>	<p>Miljøministeri et Forsvarsminist eriet</p>	<p>O- sag</p>	<p>Dom</p>	<p>07.12. 23</p>

	<p>fællesskabsbetydning (Natura 2000) i forbindelse med sådanne aktiviteter?</p> <p>3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, følger det da af artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, at der ligeledes skal foretages en vurdering af de planer og projekter (aktiviteter), som ikke er direkte forbundet med forvaltningen af det særligt bevaringsværdige område eller ikke er nødvendige for forvaltningen af det særligt bevaringsværdige område, som kan få en væsentlig indvirkning på bevaringsområder af fællesskabsbetydning (Natura 2000), men som ikke desto mindre udføres i overensstemmelse med den nationale lovgivning med henblik på at sikre overholdelsen af kravene til forebyggelse af skovbrande og til brandbekæmpelse?</p> <p>4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, kan en sådan aktivitet da fortsætte og afsluttes, inden proceduren for efterfølgende evaluering af særlige bevaringsområder af fællesskabsbetydning (Natura 2000) gennemføres?</p> <p>5) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, er de kompetente myndigheder da forpligtet til at fremsætte krav om genoprettelse af skader og træffe foranstaltninger med henblik på at undgå eventuelle væsentlige virkninger, i det tilfælde hvor virkningernes væsentlighed ikke er blevet vurderet i forbindelse med vurderingsproceduren for særlige bevaringsområder af fællesskabsbetydning (Natura 2000)?</p>				
C-518/22	<p>AP Assistenzprofis <u>Spørgsmål:</u></p>	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	07.12.23

	<p>Kan artikel 4, stk. 1, artikel 6, stk. 1, artikel 7 og/eller artikel 2, stk. 5, i direktiv 2000/78/EF – set i lyset af kravene i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 19 i De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap – fortolkes således, at direkte forskelsbehandling på grund af alder kan være begrundet i en situation som den i hovedsagen foreliggende?</p>	<p>Justitsministeriet Social-, Bolig- og Ældreministeriet</p>			
C-547/22	<p>INGSTEEL <u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Er den praksis, hvorefter en national ret behandler en tvist, hvis genstand er et krav om erstatning for en skade, der er forvoldt en tilbudsgiver, som ulovligt er blevet udelukket fra en udbudsprocedure, og hvor der er nægtet erstatning for tab af muligheder (loss of opportunity), forenelig med artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning nr. 2, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 2, stk. 6 og 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter?</p> <p>2. Er den praksis, hvorefter en national ret behandler en tvist, hvis genstand er et krav om erstatning for en skade, der er forvoldt en tilbudsgiver, som ulovligt er blevet udelukket fra en udbudsprocedure, og hvor et krav om erstatning for tabt fortjeneste som følge af, at tilbudsgiveren ikke har fået mulighed for at deltage i et offentligt udbud, ikke indgår i erstatningskravet, forenelig med artikel 2, stk. 2, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 2, stk. 6 og 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007 om</p>	<p>Energistyrelsen</p>	<p>O-sag</p>	<p>GA</p>	<p>07.12.23</p>

	ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter?				
C-700/22	<p>RegioJet et STUDENT AGENCY</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>Skal bestemmelsen i artikel 108, stk. 3, sidste punktum, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at en national ret inden for rammerne af en procedure, der er indledt på begæring af tredjemand (konkurrent), er forpligtet til at pålægge støttemodtageren at tilbagebetale en støtte, der er ydet i strid med denne bestemmelse, selv om forældelsesfristen for Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 17, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (på det tidspunkt, hvor den nationale ret træffer afgørelse) er udløbet, hvilket fører til, at den tildelte støtte må anses for en eksisterende støtte i henhold til denne forordnings artikel 1, litra b), nr. iv) og artikel 17, stk. 3?</p>	Energistyrelsen Energiministeriet	O-sag	Dom	07.12.23
C-706/22	<p>Konzernbetriebsrat</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 12, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2157/2001, sammenholdt med artikel 3-7 i direktiv 2001/86/EF, fortolkes således, at i tilfælde af, at et holdning-SE-selskab stiftes af deltagende selskaber, som ikke beskæftiger medarbejdere og ikke har datterselskaber, som beskæftiger medarbejdere, og selskabet optages i en medlemsstats register (såkaldt »medarbejderløst SE selskab «) uden forudgående gennemførelse af en forhandlingsprocedure om</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	07.12.23

	<p>medarbejderindflydelse i SE-selskabet, skal denne forhandlingsprocedure i henhold til dette direktiv gennemføres efterfølgende, hvis SE-selskabet bliver virksomhed med bestemmende indflydelse på datterselskaber, der beskæftiger medarbejdere, i flere EU-medlemsstater?</p> <p>2. Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål bekræftende: Er den efterfølgende gennemførelse af forhandlingsproceduren i et sådant tilfælde mulig og påbudt uden tidsmæssig begrænsning?</p> <p>3. Såfremt Domstolen besvarer det andet spørgsmål bekræftende: Er artikel 6 i direktiv 2001/86/EF til hinder for en anvendelse af lovgivningen i den medlemsstat, hvor SE-selskabet nu har sit vedtægtsmæssige hjemsted, på en efterfølgende gennemførelse af forhandlingsproceduren, hvis det »medarbejderløse SE-selskab« blev optaget i registret i en anden medlemsstat uden forudgående gennemførelse af en sådan procedure og før flytningen af selskabets vedtægtsmæssige hjemsted blev virksomhed med bestemmende indflydelse på datterselskaber, der beskæftiger medarbejdere, i flere EU-medlemsstater?</p> <p>4. Såfremt Domstolen besvarer det tredje spørgsmål bekræftende: Gælder dette også, hvis den stat, hvor dette »medarbejderløse SE-selskab« første gang blev optaget i registret, efter flytningen af selskabets vedtægtsmæssige hjemsted er udtrådt af Den Europæiske Union, og dets lovgivning ikke længere indeholder bestemmelser om gennemførelse af en forhandlingsprocedure om medarbejderindflydelse i SE-selskabet?</p>				
--	---	--	--	--	--

C-340/21	<p>Natsionalna agencija za prihodite</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 24 og 32 i forordning (EU) nr. 2016/579 fortolkes således, at det forhold, at en uautoriseret videregivelse eller en uautoriseret adgang til personoplysninger som omhandlet i artikel 4, nr. 12), i forordning (EU) nr. 2016/679 er blevet foretaget af personer, som ikke er ansatte i den dataansvarliges administration og ikke er undergivet dennes kontrol, er tilstrækkeligt til at lægge til grund, at de iværksatte tekniske og organisatoriske foranstaltninger ikke er passende?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, hvilken genstand og hvilket omfang skal rettens legalitetskontrol da have ved vurderingen af, om de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som den dataansvarlige har truffet som omhandlet i artikel 32 i forordning (EU) nr. 2016/679, er passende?</p> <p>3. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal ansvarlighedsprincippet som omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 24 i forordning (EU) nr. 2016/679, sammenholdt med 74. betragtning hertil, da fortolkes således, at bevisbyrden for, at de iværksatte tekniske og organisatoriske foranstaltninger som omhandlet i artikel 32 i forordning (EU) nr. 2016/679 er passende, påhviler den dataansvarlige i forbindelse med et søgsmål i henhold til forordningens artikel 82, stk. 1? Kan indhentningen af en sagkyndig udtalelse anses for et bevismiddel, der er nødvendigt for og tilstrækkeligt til at fastslå, om de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som den dataansvarlige har truffet, i en sag som den foreliggende var passende, hvis den uautoriserede adgang til og den</p>	<p>Justitsministeriet</p> <p>Fødevareministeriet</p> <p>Miljøministeriet</p>	O-sag	Dom	14.12.23
----------	---	--	-------	-----	----------

	<p>uautoriserede videregivelse af personoplysninger skyldtes et »hackerangreb«?</p> <p>4. Skal artikel 82, stk. 3, i forordning (EU) nr. 2016/679 fortolkes således, at den uautoriserede videregivelse af eller den uautoriserede adgang til personoplysninger som omhandlet i artikel 4, nr. 12), i forordning (EU) nr. 2016/679 som i den foreliggende sag gennem et »hackerangreb« udført af personer, der ikke er ansatte i den dataansvarliges administration og ikke er undergivet dennes kontrol, udgør en omstændighed, som den dataansvarlige ikke er skyld i, og som kan begrunde en fritagelse for erstatningsansvar?</p> <p>5. Skal artikel 82, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 2016/679, sammenholdt med 85. og 146. betragtning hertil, fortolkes således, at det i en sag som den foreliggende, hvor tilsidesættelsen af beskyttelsen af personoplysninger kommer til udtryk ved en uautoriseret adgang til og formidling af personoplysninger gennem et »hackerangreb«, kun er den berørte persons bekymringer, frygt og angst for et muligt fremtidigt misbrug af personoplysninger, der er omfattet af begrebet immateriel skade, som skal fortolkes bredt, og dermed berettiger til erstatning, hvis der ikke er blevet konstateret et sådant misbrug og/eller den berørte person ikke er blevet påført nogen yderligere skade?</p>				
C-808/21	<p>Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 22 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den nægter</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	GA	14.12.23

	<p>unionsborgere, der ikke er tjekkiske statsborgere, men som har bopæl i Den Tjekkiske Republik, retten til at være medlem af et politisk parti eller en politisk bevægelse.</p> <p>Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>				
C-814/21	<p>Kommissionen mod Polen</p> <p><u>Emne:</u> Unionsborgerskab - medlem af politisk parti</p> <p><u>Påstande:</u> —Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 22 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den nægter unionsborgere, der ikke er polske statsborgere, men som har bopæl på Den Polske Republiks område, retten til at være medlem af et politisk parti. —Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	GA	14.12.23
C-626/22	<p>Ilva e.a.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening), navnlig 4., 18., 34., 28. og 29. betragtning samt artikel 3, nr. 2, artikel 11, 12 og 23, samt forsigtighedsprincippet og princippet om beskyttelse af menneskers sundhed i artikel 191 TEUF og 174 [TEF] fortolkes således, at en medlemsstat, ved anvendelse af en national lov, kan fastsætte, at vurderingen af sundhedsmæssige skader udgør en retsakt, som ikke er en del af proceduren for udstedelse og revurdering af en integreret miljøgodkendelse – i den foreliggende sag [premierministerens dekret] fra 2017 – og hvis udarbejdelse ikke nødvendigvis har</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	14.12.23

	<p>automatiske virkninger i form af, at den kompetente myndighed tidligt og på en effektiv måde tager hensyn til denne vurdering som led i en procedure for revurdering af den integrerede miljøgodkendelse/premierministerens dekret, især når resultaterne af vurderingen viser en uacceptabel sundhedsrisiko for en betydelig befolkningsgruppe, som er ramt af forurenende emissioner, eller skal direktivet derimod fortolkes således, at (i) den acceptable risiko for menneskers sundhed kan fastlægges på baggrund af videnskabelige epidemiologiske analyser, og (ii) vurderingen af sundhedsmæssige skader skal udgøre en retsakt, som indgår i proceduren for udstedelse og revurdering af den integrerede miljøgodkendelse/premierministerens dekret, og endog udgøre en nødvendig forudsætning herfor, og i særdeleshed tages i betragtning på nødvendig, faktisk og tidlig vis af den kompetente myndighed i forbindelse med udstedelse og revurdering af den integrerede miljøgodkendelse?</p> <p>2) Skal [direktiv 2010/75], navnlig 4., [15.], 18., 21., 34., 28. og 29. betragtning samt artikel 3, nr. 2, artikel 11, 14, 15, 18 og 21, fortolkes således, at en medlemsstat, ved anvendelse af en national lov, skal fastsætte, at den integrerede miljøgodkendelse (i den konkrete situation den integrerede miljøgodkendelse fra 2012, premierministerens dekret fra 2014 og premierministerens dekret fra 2017) altid skal tage højde for samtlige emitterede stoffer, som videnskabeligt er kendt som skadelige, herunder fraktionerne af PM10 og PM2,5, som det vurderede anlæg uanset genererer, eller kan direktivet derimod fortolkes således,</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>at den integrerede miljøgodkendelse (den administrative foranstaltning om godkendelse) kun skal omfatte de forurenende stoffer, som forudgående er identificeret på grundlag af arten og typen af den udførte industrielle aktivitet?</p> <p>3) Skal [direktiv 2010/75], navnlig 4., 18., 21., 22., 28., 29., 34. og 43. betragtning samt artikel 3, nr. 2 og 25, artikel 11, 14, 16 og 21, fortolkes således, at en medlemsstat, ved anvendelse af en national lov, kan udsætte den frist, inden for hvilken driftslederen for en industriel aktivitet, som medfører alvorlig og betydelig fare for miljøet og menneskers sundhed, skal tilpasse den industrielle aktivitet til den tildelte godkendelse ved at iværksætte de i godkendelsen foreskrevne foranstaltninger og aktiviteter til miljø- og sundhedsbeskyttelse, med ca. syv og et halvt år, således at fristen løber i et samlet tidsrum på elleve år?</p>				
C-655/22	<p>Pfeifer & Langen</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 2 i forordning nr. 1360/2013 fortolkes således, at en sukkerproducent skulle have indgivet en ansøgning om tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede afgifter senest den 30. september 2014?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er den kompetente myndighed i et tilfælde som det foreliggende (afgifter opkrævet i strid med EU-retten, men fastsat retskraftigt, for hvilke der først blev ansøgt om tilbagebetaling et år efter fastsættelsen med tilbagevirkende kraft af en lavere koefficient ved forordning nr. 1360/2013) berettiget til at afvise tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede produktionsafgifter under henvisning til de nationale bestemmelser om retskraft og til fristen for fastsættelse af</p>	Fødevarerministeriet	O-sag	Dom	14.12.23

	afgifter i henhold til de nationale bestemmelser samt det EU-retlige retssikkerhedsprincip?				
--	---	--	--	--	--